

Tæl dine gaver

Alelie Coronel-Camitan
(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Filippinerne.

»*Mano po!* Hej!« sagde Arkin til bedstemor, da han kom hjem. Han hilste på hende ved at bukke og trykke bagsiden af hendes hånd mod sin pande.

Bedstemor smilede. »Din far venter på dig med fiskene. Skynd dig hen for at hjælpe ham!«

Arkins far var bygningsarbejder. Han arbejdede meget hårdt, så han kunne tjene penge til deres familie. Men de havde ikke meget. Og nogle gange kunne far ikke finde arbejde. Når det skete,

hjalp Arkin ham med at sælge hjemmelavet *tinapa* (røget fisk).

Arkin og far anbragte pakkerne med tinapa i en kurv og bar den udenfor.

»Tak, fordi du hjælper mig,« sagde far. »Jeg håber, vi sælger nok til at betale for et lift til kirke i denne uge.«

Arkins familie boede i en lille landsby nær rismarker og en lille fiskedam. Det var kun ham, far, bedstemor og hans storesøster. De var langt væk

fra kirken. For at komme i kirke, skulle de betale for at tage en tricycle (en motorcykel med en sidevogn). Hvis de ikke havde pengene, skulle de gå i to timer.

»Jeg tror på, at vor himmelske Fader vil hjælpe os,« sagde Arkin. »Lad os komme af sted!«

De gik først over til deres nabo Aling Nenas hus. Hun købte altid tinapa af dem.

»God eftermiddag!« sagde Arkin.

Aling Nena åbnede lågen for dem. »Mine to yndlingspersoner er her!« sagde hun med et smil. Hun gav far nogle penge, og han gav hende to pakker tinapa.

»Tak fordi du købte af os!« sagde Arkin. »Det betyder virkelig meget.«

Arkin og far gik tilbage ud på gaden.

»Tinapa! Tinapa. Lækker tinapa!« råbte Arkin. Flere mennesker købte fisk af dem.

Det var varmt udenfor, men Arkin havde ikke noget imod det. Han og far sang »Kastes du på bølgen om«,* mens de gik. Hver dag var en gave for dem.

De blev ved med at synge og sælge. Arkin lagde næste ikke mærke til, at deres kurv var tom.

»Se, far. Vi har solgt alle fiskene!« sagde Arkin.

Far smilede. »Ja, det er en gave.«

Arkin var glad for, at de havde solgt så meget tinapa. Det ville hjælpe med at betale nogle af deres regninger, og der var nok til et lift til kirken om søndagen.

Men i morgen var det lørdag, og det var den dag, de hjalp med at gøre rent i kirken. Så tidligt næste morgen vågnede Arkin og far for at begynde den lange tur til kirkebygningen. De gik altid for at spare penge til om søndagen.

»Er du ikke træt af at skulle gøre rent i kirken hver lørdag?« spurgte bedstemor, før de tog af sted.

Far lagde sin hånd på bedstemors skulder. »At gøre rent i kirken er en måde at tjene Herren på.«

Arkin nikkede. »Vi får velsignelser for at gøre rent i kirken. Vor himmelske Fader hjælper os med at få udsolgt af tinapa, så vi kan købe mad!«

Mens de gik, sang Arkin og far flere salmer. Så arbejdede de hårdt med at gøre rent i kirken. Arkin tørrede støv af alle vinduer og stole. Far fejdede og vaskede gulvet.

Da de var færdige, delte biskoppen *pandesal* (søde boller) med alle, der hjalp til. Arkin spiste sin snack med et stort smil. Det ville blive en lang tur hjem, men hans hjerte var fyldt af glæde og taknemmelighed. Når de kom tilbage til kirken næste dag, ville bygningen være ren, så alle ville kunne nyde det og huske Jesus Kristus. Han var glad for, at han kunne hjælpe. ●

* *Salmer og sange*, nr. 161

»Jeg håber, at vi sælger nok til at betale for et lift til kirken i denne uge,« sagde far.